

Arrest

nr. 226 330 van 19 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 13 oktober 2013 en heeft zich vluchteling verklaard op 15 februari 2018.

1.2. Op 20 februari 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op 18 september 1993 in Uige. Kort na uw geboorte vlucht uw familie naar Zaïre, waar u in de omgeving van Kinshasa woont tot 2003. Daarna keert u terug naar Angola. Uw familie vestigt zich in Casenga, in de provincie Luanda. U bent niet gehuwd. U werkt o.m. als mechaniker.

In de periode 2008-2011 neemt u deel aan manifestaties om te protesteren tegen de behandeling van de Bakongo en de Zairenses (de teruggekeerden uit Congo) door het regime. De Bakongo worden gevisieerd door het regime omdat zij tijdens de burgeroorlog partij trokken voor de FNLA (Nationaal Front voor de Bevrijding van Angola), net zoals de mensen die naar Zaïre gevlucht zijn, de zogenaamde Zairenses, die teruggekeerd zijn naar Angola. In 2009 wordt u gearresteerd en wordt u gedurende 6 maanden vastgehouden in de gevangenis. U wordt vrijgelaten na het betalen van een borg en dient te wachten op het proces. U wordt niet meer opgeroepen. In het jaar 2009 worden u zowel een nieuwe identiteitskaart als een paspoort uitgereikt.

In 2011 maakt u M. zwanger. Wanneer een abortus uitgevoerd wordt, overlijdt M.. Haar vader, kolonel S., wil wraak nemen op de dood van zijn enige dochter.

Na een manifestatie eind 2011 verlaat u Casenga en verblijft u 3-4 maanden in Uige. Omdat uw familie bedreigd werd, keert u terug naar Luanda. Wanneer u terugkeert, verneemt u dat R. P. J. naar u op zoek is. U komt in contact met R. in september 2012. Er wordt afgesproken dat hij u naar Europa zal brengen, maar u dient voor hem te werken. Na 4 maanden gaat u samen met R. naar de Duitse ambassade in de hoofdstad. Er wordt een visum voor u geregeld. In december 2012 wordt uw broer Ro. gedood.

Op 11 oktober 2013 verlaat u Angola. U reist via Congo, Portugal en Spanje naar België. U trekt in bij uw oom T. G.. U dient op 9 januari 2014 een aanvraag tot verblijf o.b.v. artikel 9 bis in. Op 12 december 2016 werd een beslissing tot onontvankelijkheid van uw aanvraag genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Op 17 februari 2017 dient u bij de Conseil du Contentieux des Etrangers (verder CCE) een beroep in tegen deze beslissing. De CCE bevestigt de genomen beslissing bij arrest op 1 september 2017 (arrestnr. 191.324). Op 15 februari 2018 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een Angolese identiteitskaart en de identiteitskaart van uw huidige partner neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart in oktober 2013 in België aangekomen te zijn (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06/07/2018 (verder notities CGVS 1), p. 15) en sindsdien steeds in België verbleven te hebben. U dient echter pas op 15 februari 2018 een verzoek tot internationale bescherming in. Gevraagd naar de reden dat u pas in 2018 een verzoek ingediend heeft, verklaart u voordien niets over asiel te weten en dat u niet wist dat er internationale bescherming bestond (notities CGVS 1, p. 23), waarna u verklaart dat hij (uw oom) wou dat de situatie (uw verblijf in België) op een wettelijke manier geregeld was en dat hij naar een advocaat was gestapt. U verklaart verder dat u een of twee weken na uw aankomst in België naar een advocaat gegaan bent. Gevraagd of u aan de

advocaat de reden uitgelegd heeft dat u Angola verlaten heeft, antwoordt u bevestigend. Desondanks raadt uw advocaat u blijkbaar niet aan om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, maar wel om een aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9bis in te dienen. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS (beschikbaar in uw administratieve dossier) blijkt dat de CCE op 1 september 2017 een arrest velde waarbij de onontvankelijkheid van uw aanvraag tot verblijf bevestigd werd (arrestnr. 191.324). U verklaart dat u de beslissing van de CCE van uw advocaat vernam toen uw vriendin 7 maanden zwanger was van het kind dat geboren werd op 22 januari (2018) (notities CGVS 1, p. 24). Hieruit kan afgeleid worden dat u dit van uw advocaat vernam in de maand november 2017. Desondanks wacht u nog 2-3 maanden om een verzoek in te dienen, omdat u voor uw hoogzwangere vriendin wilde zorgen. Daarenboven blijkt uit het arrest van de CCE dat **uw oom erkend werd als vluchteling** en ondertussen de Belgische nationaliteit verkregen heeft (arrestnr. 191.324, p. 2). **Uit de e-mail van uw oom – volgens uw verklaringen gebruikt uw oom immers het gebruikte e-mailadres (notities CGVS 1, p. 21) - aan uw advocaat blijkt daarenboven dat hij in januari 2017 reeds van mening was dat u een verzoek tot internationale bescherming dient in te dienen, want in augustus 2013 was hij getuige van machtsmisbruik tegen jonge Zairences** (zie administratieve dossier). Het verwondert dan ook dat noch uw oom, noch uw advocaat, noch uzelf eerder besloten hebben een verzoek in te dienen om zo uw verblijfssituatie in orde te brengen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u te beroepen op internationale bescherming, vormt op zich reeds een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

U verklaart dat u voor uw leven vreest omdat u behoort tot de Bakongo etnie en tijdens de burgeroorlog naar Congo gevlucht bent (notities CGVS 1, p. 22).

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, **de Bakongo etnie tot een van de drie dominante groepen in Angola behoort en nergens blijkt dat deze groep vervolgd wordt door het Angolese regime** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Wat meer is, uit de beschikbare informatie blijkt dat **de Bakongo vertegenwoordigd zijn in de overheid**. Uit deze informatie blijkt eveneens dat **Angolezen die terugkeren uit Congo niet geïsoleerd worden**. Wat meer is, zelfs na uw aankomst in België **keerden mensen uit Congo terug naar Angola**, waarbij de mensen die terugkeren o.m. geregistreerd worden, geboorteaktes en identiteitsdocumenten konden bekomen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit is in tegenspraak met uw verklaring dat de mensen die terugkeren naar Angola geen documenten kunnen bekomen (notities CGVS 1, p. 10), hoewel u zelf wel documenten had verkregen.

Het is evenmin aannemelijk dat u geen beroep doet op de autoriteiten wanneer u bestolen wordt, zagezegd omdat u behoort tot een geïsoleerde groep (notities CGVS 1, p. 9). Gevraagd of u klacht indient wanneer u overvallen en met een wapen bedreigd wordt, verklaart u dat een klacht niets waard is. U verklaart verder dat ze (de politie) u wegsturen omdat u geen Angolees bent en niet over de juiste documenten beschikt. Het is echter niet aannemelijk dat u geen klacht zou indienen, aangezien de Bakongo etnie één van de dominante groepen is binnen Angola (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), maar ook omdat u zelf wel beschikte over een Angolese identiteitskaart (notities CGVS 1, p. 11 + p. 20). **Bovendien mag van iemand die de internationale bescherming inroept, verwacht worden dat deze eerst de beschermingsmogelijkheden van zijn eigen land uitput.**

Bovendien maakt u het niet aannemelijk dat u deelnam aan manifestaties om de behandeling van de Bakongo en/of de Zairences aan te kaarten (notities CGVS 1, p. 9 + p. 22).

Immers, gevraagd naar uw bezigheden buiten school, verklaart u dat u ging werken, nl. dat u handel dreef omdat uw (stief)moeder het moeilijk had (notities CGVS 1, p. 10-11). Gevraagd wat u nog meer deed, spreekt u verder over de verschillende jobs die u uitoefende. Nogmaals gevraagd wat u deed buiten werk en school, verklaart u ook voetbal te hebben. Pas wanneer u een vierde keer gevraagd wordt naar uw bezigheden, verklaart u deelgenomen te hebben aan manifestaties. **Uit het arrest dd. 1 september 2017 van de CCE (arrestnr. 191.324) blijkt echter dat u wel de situatie van de Zairences aanhaalt, maar niet dat u zelf betrokken was bij enige manifestaties die door de Bakongo of de groep van Zairences georganiseerd werden.** De CCE oordeelde nl. "(...) notons que ces articles de presse relament une situation générale sans que l'intéressé démont(r)e une implication directe ou explicite avec sa situation personnelle l'empêchant ou lui rendant difficile un retour (...)" (arrestnr. 191.324, p. 6-7). **In de e-mail die uw oom aan uw advocaat verstuurd in januari 2017**

wordt evenmin vermeld dat u deelgenomen zou hebben aan manifestaties, hoewel u deelnam aan relletjes of vechtpartijen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over zowel de eerste als de laatste manifestatie waar u aan deelnam. In het kader van het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u immers dat de manifestatie op 4 april 2008 de eerste manifestatie is waar u aan deelgenomen heeft (notities CGVS 1, p. 22), terwijl u tijdens het tweede onderhoud verklaart dat de manifestatie op 4 februari 2008 de eerste manifestatie was waar u aan deelnam (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 12/11/2018 (verder notities CGVS 2), p. 13). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u deelnam aan een manifestatie nadat het tot een conflict kwam toen de vader (van M.) wraak wou nemen (Vragenlijst CGVS, 3.1). Voor het CGVS verklaart u echter dat u wel wou deelnemen aan een manifestatie toen uw vrouw gestorven was, maar dat u dat niet gedaan heeft (notities CGVS 1, p. 9). Gezien het voorgaande maakt u uw deelname aan manifestaties omwille van de behandeling van de gemeenschap van Zairenses niet aannemelijk.

Omtrent de gevolgen van uw beweerde deelname aan deze manifestaties legt u eveneens tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af. U verklaart voor de DVZ twee maal gevangengezet geweest te zijn n.a.v. deelname aan manifestaties, nl. in 2009 en in 2011 (Vragenlijst CGVS, 3.1). Voor het CGVS verklaart u tijdens het eerste onderhoud enkel in 2009 enkele maanden in de gevangenis gezeten te hebben (notities CGVS 1, p. 14). Eveneens wanneer gevraagd naar de redenen dat u Angola verlaten heeft, verklaart u nergens dat u in 2011 gevangengenomen werd n.a.v. een manifestatie (notities CGVS 1, p. 22). Voor de DVZ verklaart u verder dat u in 2009 tijdens een manifestatie gearresteerd werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1), terwijl u voor het CGVS verklaart opgepakt geweest te zijn toen u van school kwam (notities CGVS 2, p. 22-23). U verklaart verder **“we liepen wat rond in de wijk,”** wat helemaal niet wijst op een arrestatie tijdens een manifestatie. Bovendien ‘denkt’ u dat ze wel wisten dat jullie hadden deelgenomen aan een manifestatie en dat ze jullie daarom hebben vastgezet, maar weet u dat niet zeker aangezien niemand u dat gezegd heeft. Gevraagd naar de reden waarom ze u op geen enkele manier de reden van uw arrestatie hebben laten blijken, verklaart u dat u het te weten zou zijn gekomen als u zou voorkomen, maar dat er zelfs geen proces geweest is. Het is bovendien uiterst merkwaardig dat u Angola verlaat uit angst voor de gevolgen van uw deelname aan een of meerdere manifestaties, maar dat u wel denkt dat uw arrestatie een vergissing was en dat ze een fout gemaakt hebben omdat u niets meer gehoord heeft van een proces en u niet meer opgeroepen werd (notities CGVS 2, p. 25).

Bovendien weet u niet welke familieleden betrokken waren bij uw vrijlating uit de gevangenis (notities CGVS 2, p. 25), hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw moeder uw borg betaald heeft (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1).

U verklaart naar de provincie Uige gevlucht te zijn omwille van de manifestaties waaraan u deelnam (notities CGVS 1, p. 6-7). U vluchtte naar Uige in het jaar 2011, nadat u in uw been geschoten werd. Gevraagd waar u toen heen ging, verklaart u dat u in het dorp Kimbata verbleef. Gevraagd hoelang u daar toen bleef, verklaart u er 3-4 maanden geweest te zijn. Echter, tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u maximum 1 à 2 weken daar geweest te zijn (notities CGVS 2, p. 4-5). U verklaart verder in de periode november-december 2009 in Uige geweest te zijn, nadat u 6 maanden gevangen zat in (de gevangenis te) Comarca. Gevraagd of u op nog een ander moment langer dan een maand in Uige verbleven heeft, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 2, p. 6). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw verblijf in Uige ten gevolge van een verblijf in de gevangenis. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk dat u enkel in 2011 in uw been geschoten werd (notities CGVS 2, p. 9).

Daarenboven, indien u reeds vanaf het jaar 2008 deelnam aan manifestaties (notities CGVS 1, p. 22) en tijdens het jaar 2009 gedurende 6 maanden in de gevangenis gevangen zat omwille van deelname aan manifestaties (notities CGVS 1, p. 14 + notities CGVS 2, p. 4), is het verwonderlijk dat de Angolese autoriteiten u op 7 oktober 2009 een paspoort afleveren (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), te meer daar een van de voorwaarden voor uw vrijlating uit de gevangenis was dat u het proces moest afwachten (notities CGVS 2, p. 24). Het bezit van een paspoort maakt het voor u immers gemakkelijker om aan uw proces te ontkomen door het land te verlaten.

Gelet op het voorgaande, maakt u uw deelname aan manifestaties en de door u beweerde gevolgen niet aannemelijk.

U verklaart verder dat u problemen heeft met majoor S. omdat u zijn dochter M. zwanger maakte en zij stierf tijdens de abortus (notities CGVS 1, p. 5 + p. 25).

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat **uit het arrest van de CCE (arrestnr. 191.324) niet blijkt dat u in kader van uw verblijfsprocedure o.b.v. artikel 9bis melding maakte van enige problemen in Angola met de vader van een voormalige partner.** Er kan niet ingezien worden waarom u de CCE dit element onthoudt, aangezien u wel aangeeft niet naar Angola te kunnen terugkeren omwille van beweerdelijke vervolging omwille van uw behoren tot de groep van de Zairenses. In de e-mail die uw oom aan uw advocaat verstuurde in januari 2017 wordt evenmin vermeld dat u problemen had met de vader van een voormalig vriendinnetje (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit tast de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging reeds ernstig aan.

Daarenboven legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de vader van uw vriendin. Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat haar vader, mijnheer S., vroeger kolonel S. was, maar nu **generaal** is (notities CGVS 1, p. 5). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u echter dat hij een kolonel is in het leger (notities CGVS 2, p. 25). Gevraagd of hij toen **kolonel** was of nu kolonel is, verklaart u dat hij dat toen was en dat u niet weet of hij ondertussen al generaal of zo is. Bovendien verwondert het dat u de volledige naam van mijnheer S. niet zou kennen (notities CGVS 1, p. 5), hoewel u hem kende en hem vaak zag (notities CGVS 2, p. 26) en hij u eveneens kende (notities CGVS 2, p. 29).

U legt bovendien tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent uw arrestatie na de dood van M.. Gevraagd of u nadat u aan de vader van M. ontkwam er nog iets van gehoord heeft, verklaart u "toen is hij achter mij aangegaan met zijn militie" (notities CGVS 2, p. 28), waarna u verklaart korte tijd nadien opgepakt te zijn geweest. U weet echter niet of het milities waren die achter u aankwamen, of dat hij (kolonel S.) daar achter zat omwille van wat er was gebeurd met zijn dochter. **Hoewel u voor het CGVS verklaart niet meer deelgenomen te hebben aan een manifestatie nadat u de dood van uw vrouw vernam (notities CGVS 1, p. 9), verklaart u voor de DVZ dat u tijdens een manifestatie na de dood van uw vriendin opgepakt werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1).** Bovendien, gevraagd wat uw ontvoerders u gezegd hebben omtrent de reden van uw ontvoering, verklaart u dat ze u geen reden gegeven hebben (notities CGVS 2, p. 30). Er werd u enkel verteld dat ze u zouden doden, maar er werd geen verdere uitleg bij gegeven. De ontvoerders hebben kolonel S. evenmin vermeld. **Daarenboven legt u, zoals eerder reeds opgemerkt, tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS geen verklaringen af omtrent een arrestatie of ontvoering in het jaar 2011 (notities CGVS 1, p. 14 + 22).** U maakt het niet aannemelijk dat u in 2011 vastgehouden werd.

U verklaart verder dat u bij uw ontsnapping in 2011 in uw been geschoten werd (notities CGVS 2, p. 9-10 + p. 15). Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u toen niet naar een plaatselijk hospitaal kon gaan (notities CGVS 1, p. 6-7) en dat u daarom naar een dorp aan de grens in (de provincie) **Uige** ging. U verklaart verder dat u toen 3-4 maanden in dat dorp bleef, waarna u diende terug te keren naar Luanda omdat uw familie daar bedreigd werd. Zoals eerder reeds aangehaald, verklaart u tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS echter dat u alleen in 2009 in de provincie Uige verbleven heeft, gedurende 1 à 2 weken (notities CGVS 2, p. 4-5), maar antwoordt u ontkennend wanneer gevraagd wordt of u op een ander moment langer dan een maand in Uige verbleven heeft (notities CGVS 2, p. 6). Bovendien verklaart u verder in de loop van het tweede onderhoud voor het CGVS dat u voor de behandeling van uw been **vanaf 2011 gedurende 1,5 jaar in de provincie Bengu** verbleef (notities CGVS 2, p. 28-29). Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u echter **na 2003 alleen in de provincie Luanda gebleven te zijn, met uitzondering van enkele maanden in de provincie Uige** (notities CGVS 1, p. 6). Bovendien verklaart u voor de DVZ dat u **vanaf 2003 tot aan uw vertrek in 2013 steeds in Casenga verbleven** heeft (Verklaring DVZ, vraag 10) en legt u **geen verklaringen af over periodes dat u in de provincie Uige of de provincie Bengu onderdook** (Vragenlijst CGVS, vragen 3-8). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijfplaatsen na de ontsnapping van uw ontvoerders in het jaar 2011. Bovendien verklaart u tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS dat **uw familie bij uw terugkeer naar Luanda uit Uige in 2009 niet meer in Luanda was**, maar dat de moeder de jongere broers en zussen meegenomen had (notities CGVS 2, p. 5). Gevraagd waar uw familie naartoe gegaan was, weet u dat niet. Echter, **tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat uw (stief)moeder u weggestuurd heeft omdat u de dochter van de generaal - zijnde de heer S. - had zwanger gemaakt (notities CGVS 1, p. 9 + p. 17) tegen het einde van het jaar 2011 (notities CGVS 1, p. 5).** Indien u in 2011 (opnieuw) bij uw familie verbleef, is het niet aannemelijk dat u geen idee zou hebben over de plaats waar uw familie in de tussentijd verbleef. U legt

tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de periode nadat u in uw been geschoten werd en of uw familie bij uw terugkeer in Luanda aldaar aanwezig was.

Bovendien spreekt u zichzelf tegen m.b.t. de chronologie en plaatsing in de tijd wat betreft de hulp die u van R. gekregen heeft om Angola te verlaten. U verklaart immers R. in september 2012 ontmoet te hebben, waarbij afgesproken werd dat u 4 maanden voor hem diende te werken waarna hij u naar Europa zou helpen, toch duurt het tot oktober 2013 – meer dan een jaar later - voor u samen met R. een visum gaat aanvragen. In het kader van het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u aanvankelijk dat u in 2011 een week bij R. geweest bent (notities CGVS 2, p. 7), waarna u verklaart in 2012 weergekeerd te zijn. Gevraagd wanneer die week in 2011 was, verklaart u dat het in het begin van het jaar was, want u moest terug naar school gaan. Gevraagd hoe R. u in 2012 geholpen heeft, corrigeert u de interviewer niet (notities CGVS 2, p. 8-9), maar legt u wel uit waarmee hij u geholpen heeft. Gevraagd wanneer jullie naar de Duitse ambassade gegaan zijn, verklaart u dat het in de maand oktober was, maar geeft u niet aan in welk jaar. Ter bevestiging gevraagd of dat in 2012 was, verklaart u echter in 2013 bij R. geweest te zijn en niet in 2012. Gevraagd hoelang u in 2013 bij R. verbleven heeft, verklaart u daar 4 maanden voor hem gewerkt te hebben, waarna u nogmaals herhaalt dat u 2012 gezegd had, maar dat het 2013 was. U verklaart verder dat u de metselaars in het huis van R. hielp (notities CGVS 1, p. 13 + notities CGVS 2, p. 31). Later echter gevraagd wie allemaal wist dat u bij R. was, verklaart u dat enkel R., diens vrouw en kinderen en uw vriend Na. dat wisten (notities CGVS 2, p. 32). **U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af m.b.t. de periode dat u bij R. verbleef.**

Daarnaast achtte u het niet mogelijk om zich elders in Angola, zoals bv. in Uige, te vestigen omdat u daar geen familie heeft (notities CGVS 1, p. 9). Deze reden volstaat echter niet om aan te tonen dat u zich niet elders in het land kan vestigen. Immers, het loutere gegeven dat u zich zonder steun van uw familie dient te vestigen in Uige volstaat niet om te besluiten dat u zich niet elders in Angola zou kunnen vestigen. Uw verklaring dat u geen familie heeft en in Uige geen contacten heeft en het ingewikkeld en moeilijk zal zijn om u te vestigen daar waar u geen familie kent, overtuigt niet. Het is hooguit een reden van persoonlijke aard. U bent immers geschoold, u heeft in België o.m. beroepsopleidingen gevolgd (notities CGVS 1, p. 15) en in Luanda oefende u reeds allerlei jobs uit, o.m. als mecanicien (notities CGVS 1, p. 10). U moest daarenboven reeds in Luanda zelf uw plan trekken omdat uw stiefmoeder niet altijd financieel voor u kon instaan, en u ook met uw echte familie nooit een (h)echte familieband gehad heeft (notities CGVS 1, p. 6). Er mag dan ook worden aangenomen dat u bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, **in staat bent om zich buiten de provincie Luanda, zoals bv. in de provincie Uige, de provincie van de Bakongo (notities CGVS 1, p. 8) te vestigen en in uw levensonderhoud te voorzien.** Bovendien haalt u tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS, wanneer u gevraagd wordt of u zich bv. in Uige kan vestigen, niet aan dat u aldaar door de overheid, dan wel de vader van M., vervolgd zou worden.

Gezien het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u daadwerkelijk vervolgd wordt zoals bepaald in de Conventie van Genève, noch een reëel risico loopt op ernstige schade.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u twee broers, Ma. en Ro., te hebben (notities CGVS 1, p. 17). U verklaart verder dat u eveneens **twee zussen** heeft via uw moeder, nl. D. en A.. Voor de DVZ verklaart u echter enkel twee broers te hebben, maar noemt u **geen zussen** (Verklaring DVZ, p. 8).

Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u dat **uw (stief)moeder tegen het einde van 2012 overleden is** (notities CGVS 2, p. 11). Tijdens het eerste onderhoud verklaart u echter dat u niet weet waar zij is en dat **het zou kunnen dat ze gestorven is** (notities CGVS 1, p. 17). Voor de DVZ legde u evenmin enige verklaringen af dat zij overleden zou zijn (Vragenlijst DVZ, vraag 13B).

Bovendien verklaart u aanvankelijk dat u **uw paspoort bij uw voetbalclub gestolen** heeft nadat de trainer u uitgelegd had waar de documenten lagen (notities CGVS 1, p. 14). U verklaart uitdrukkelijk dat de trainer u uw paspoort niet kon geven. Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat **de trainer u het paspoort overhandigd heeft** (notities CGVS 2, p. 10). U legt tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop u uw paspoort van de voetbalclub wist te recupereren.

In kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een Angolese identiteitskaart neer. In kader van deze beslissing wordt niet getwijfeld aan uw identiteit of uw nationaliteit. Deze identiteitskaart kan het voorgaande dan ook niet wijzigen.

U legt eveneens een kopie van de identiteitskaart van uw huidige partner neer. Deze kan het voorgaande echter niet wijzigen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en voert hij een appreciatiefout aan.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hooforde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij voor zijn leven vreest omdat hij behoort tot de Bakongo etnie, tijdens de burgeroorlog naar Congo is gevlucht en deelnam aan manifestaties om de behandeling van de Bakongo en de Zairenses aan te kaarten. Verzoeker voert voorts aan dat hij problemen heeft met majoor S. omdat hij zijn dochter M. zwanger maakte en zij stierf ten gevolge van een abortus.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de Bakongo etnie tot één van de drie dominante groepen in Angola behoort en nergens blijkt dat deze groep wordt vervolgd door het Angolese regime; (ii) uit de beschikbare informatie blijkt dat Angolezen die terugkeren uit Congo niet gevisieerd worden, integendeel dat zij onder meer geregistreerd worden en documenten kunnen bekomen; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker geen beroep doet op de autoriteiten wanneer hij wordt bestolen, aangezien de Bakongo etnie één van de dominante groepen is en hij zelf

over een Angolese identiteitskaart beschikt, zodat van verzoeker kan worden verwacht dat hij eerst de beschermingsmogelijkheden van zijn eigen land uitput; (iv) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij deelnam aan manifestaties om de behandeling van de Bakongo en de Zairenses aan te kaarten vermits (1) hij slechts na vier keer doorvragen melding maakt van zijn deelnames aan manifestaties, (2) uit het arrest nr. 191 324 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 1 september 2017 niet blijkt dat verzoeker bij enige manifestatie betrokken was, noch uit de e-mail die verzoekers oom aan zijn advocaat toezond in januari 2017, (3) verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over zowel de eerste als de laatste manifestatie waaraan hij deelnam, alsook over de gevolgen van die manifestaties en (4) het niet aannemelijk is dat verzoeker verklaart in 2009 zes maanden in de gevangenis te hebben gezeten omwille van zijn deelname aan manifestaties, doch wel een paspoort afgeleverd kreeg door de Angolese autoriteiten op 7 oktober 2009; (v) verzoeker in het kader van zijn verblijfsprocedure op basis van artikel 9*bis* evenmin melding maakte van enige problemen in Angola met de vader van een voormalig partner en ook uit de e-mail van zijn oom aan verzoekers raadsman niets dergelijks kan blijken, (vi) verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt omtrent de vader van zijn vriendin, alsook over zijn arrestatie en de nasleep daarvan na de dood van M.; (vii) hij zich bovendien tegensprekt met betrekking tot de chronologie wat betreft de hulp die hij van R. kreeg om Angola te verlaten; (viii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich niet elders in Angola zou kunnen vestigen en van hem wel degelijk redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich buiten de provincie Luanda vestigt en in zijn levensonderhoud voorziet; (ix) verzoeker overigens nog tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn familieleden en over de wijze waarop hij zijn paspoort zou hebben gestolen en (x) de door verzoeker voorgelegde documenten in de loop van de administratieve procedure niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Waar verzoeker nog aanvoert dat er gefocust moet worden op de door hem aangevoerde vrees en niet op de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat het laattijdige verzoek om internationale bescherming van verzoeker – hij verbleef immers reeds van oktober 2013 in België en heeft tot 15 februari 2018 gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondanks het feit dat zijn aanvraag tot verblijf op basis van artikel 9*bis* op 1 september 2017 onontvankelijk werd verklaard, zijn advocaat hem hierover berichtte in november 2017 en zijn oom reeds in januari 2017 het nodig achtte dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming zou indienen – wel degelijk een indicatie vormt dat hij internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Immers, van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door hem voorgehouden nood aan bescherming. Het is evenwel zo dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de overige motieven.

Wat betreft het niet vermelden van zijn problemen met majoor S. in het kader van zijn artikel 9*bis*-procedure geeft verzoeker aan dat hij niet wist welke elementen hij allemaal naar voor moest brengen en zich bijgevolg heeft beroepen op problemen van meer algemene aard. Hij vervolgt dat hij slechts na

een negatief arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door zijn advocaat bevestigd werd naar andere elementen, waarna besloten werd om op basis van deze gronden een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Van verzoeker mag evenwel verwacht worden dat hij voor de diverse instanties van het onthaalland coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij alle feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn aanvraag tot verblijf, dan wel zijn verzoek om internationale bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek, hetgeen *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

Ook met het betoog dat hij geen contact meer heeft gehad met zijn oom sinds 2016 en hij dus niet weet wat zijn oom al dan niet heeft geschreven in diens e-mail aan verzoekers raadsman, slaagt hij er allerminst in de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband te verklaren of te weerleggen. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers oom, die – ondanks het feit dat hij verzoeker niet langer kon huisvesten – nochtans het beste met verzoeker lijkt voor te hebben, hem met open armen ontving en ervoor wilde zorgen dat verzoekers verblijf wettelijk geregeld was (administratief dossier, stuk 9, p. 15-16, 23-24), geen melding zou maken van verzoekers problemen met majoor S. in zijn e-mail aan verzoekers raadsman zo deze feiten op waarheid zouden berusten. Zelfs zo mocht worden aangenomen dat verzoeker niet alles rechtstreeks aan zijn oom heeft doorgegeven van informatie, kon wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker minstens de bevoegde instanties in België, alsook zijn raadsman zou hebben ingelicht over deze reden van vertrek uit Angola.

Verzoeker vervolgt dat de aan hem verweten tegenstrijdigheden en inconsistenties met betrekking tot de vader van zijn vriendin, majoor S., niet onlogisch zijn. Hij erkent dat hij niet op de hoogte is van de precieze rang van S., doch geeft aan wel te weten dat hij een hoge rang bezat. Hij meent voorts dat het logisch is dat hij niet de volledige naam van S. kent omdat hij hem op een zeer beleefde manier moest aanspreken en nooit zijn voornaam mocht gebruiken. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich met deze argumentatie beperkt tot het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker, die aangeeft dat hij gedurende 10 jaar samen was met M. en daarbij S. vaak zag (administratief dossier, stuk 9, p. 5 en stuk 6, p. 26), geen consistente verklaringen kan afleggen over diens rang, noch zijn volledige naam zou kennen. Zelfs mocht worden aangenomen dat verzoeker hem steeds op beleefde wijze diende aan te spreken, dan nog kan worden verwacht dat hij in de tien jaar dat hij samen was met M. via haar zijn voornaam en zijn rang zou hebben vernomen. Dit alles ondermijnt dan ook in ernstige mate de door hem aangevoerde vrees voor vervolging omwille van het zwanger maken van M. en haar dood ten gevolge van de abortus.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) de Bakongo etnie tot één van de drie dominante groepen in Angola behoort en nergens blijkt dat deze groep wordt vervolgd door het Angolese regime; (ii) uit de beschikbare informatie blijkt dat Angolezen die terugkeren uit Congo niet geïnterviewd worden, integendeel dat zij onder meer geregistreerd worden en documenten kunnen bekomen; (iii) het niet aannemelijk is dat verzoeker geen beroep doet op de autoriteiten wanneer hij bestolen wordt, aangezien de Bakongo etnie één van de dominante groepen is en hij zelf over een Angolese identiteitskaart beschikt, zodat van verzoeker kan worden verwacht dat hij eerst de beschermingsmogelijkheden van zijn eigen land uitput; (iv) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij deelnam aan manifestaties om de behandeling van de Bakongo en de Zaïrenses aan te kaarten; (v) verzoeker tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt omtrent zijn arrestatie en de nasleep daarvan na de dood van M.; (vi) hij zich bovendien tegensprekt met betrekking tot de chronologie wat betreft de hulp die hij van R. kreeg om Angola te verlaten; (vii) verzoeker overigens nog tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn familieleden en over de wijze waarop hij zijn paspoort zou hebben gestolen en (viii) de door verzoeker voorgelegde documenten in de loop van de administratieve procedure niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In zoverre geloof zou worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen ten gevolge van zijn voorgehouden deelname aan manifestaties, dan wel met de vader van zijn vorige vriendin M. – *quod non* zoals blijkt uit het voorgaande – dan nog kan met de commissaris-generaal worden

vastgesteld dat verzoeker zich elders in Angola kan vestigen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

*“Daarnaast achtte u het niet mogelijk om zich elders in Angola, zoals bv. in Uige, te vestigen omdat u daar geen familie heeft (notities CGVS 1, p. 9). Deze reden volstaat echter niet om aan te tonen dat u zich niet elders in het land kan vestigen. Immers, het loutere gegeven dat u zich zonder steun van uw familie dient te vestigen in Uige volstaat niet om te besluiten dat u zich niet elders in Angola zou kunnen vestigen. Uw verklaring dat u geen familie heeft en in Uige geen contacten heeft en het ingewikkeld en moeilijk zal zijn om u te vestigen daar waar u geen familie kent, overtuigt niet. Het is hooguit een reden van persoonlijke aard. U bent immers geschoold, u heeft in België o.m. beroepsopleidingen gevolgd (notities CGVS 1, p. 15) en in Luanda oefende u reeds allerlei jobs uit, o.m. als mecaniciens (notities CGVS 1, p. 10). U moest daarenboven reeds in Luanda zelf uw plan trekken omdat uw stiefmoeder niet altijd financieel voor u kon instaan, en u ook met uw echte familie nooit een (h)echte familieband gehad heeft (notities CGVS 1, p. 6). Er mag dan ook worden aangenomen dat u bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, **in staat bent om zich buiten de provincie Luanda, zoals bv. in de provincie Uige, de provincie van de Bakongo (notities CGVS 1, p. 8) te vestigen en in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien haalt u tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS, wanneer u gevraagd wordt of u zich bv. in Uige kan vestigen, niet aan dat u aldaar door de overheid, dan wel de vader van M., vervolgd zou worden.**”* Met het louter herhalen dat hij geen netwerk en geen familie heeft in Uige en er geen werk of onderdak zal hebben, slaagt verzoeker er allerminst in om op voormelde motieven een ander licht te werpen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering dienaangaande overeind, wordt zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst

de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER